

ROUŠKA

ročník 16

číslo 4/13

Vydává Charita Bohumín, Štefánikova 957, Bohumín
tel: 596 013 606, email : bohumin@charita.cz

MARIA A ROK VÍRY

Svatý otec František zasvětil v rámci Roku víry dne 13. října svět Neuposkvrněnému Srdci Panny Marie. Podobně jak to učinil bl. Jan Pavel II. v roce 1984. Učinil tak před soškou růžencové Panny Marie z portugalské Fatimy, která na *Mariánský den* (12. a 13. října 2013) bude vystavena ve Vatikánu. Papež František je znám svou mariánskou úctou a důvěrou, kterou vkládá do Matky Boží. Nás všechny povzbuzuje, abychom také my znovu objevili Pannu Marii přítomnou tiše a něžně ve svých životech.

V tomto smyslu chci vybrat dva mariánské motivy, ve kterých nám papež František přiblížil lásku Matky Boží. Při nedávném Světovém dni mládeže v Rio de Janeiru slavil Svátý otec nejprve mši svatou v hlavní mariánské svatyni v brazilské Aparecidě. Zmínil legendu, která vypráví, jak místní rybáři z nedalekého přístavu v roce 1717 z vody vytáhli sošku Panny Marie, k níž se předtím, po dni nezdaru, modlili za dobrý úlovek. Na této události papež přiblížil jednu myšlenku – *Nechávat se překvapit Bohem*. Rybáři se modlili o dobrý úlovek a dostali více – v síti našli sošku Panny Marie. Nejde jen o sošku. Bůh jim s ní daroval lásku a důvěru k Matce Boží. *Bůh vždycky překvapuje.... a chystá pro nás vždycky něco lepšího. Žádá však, abychom se nechali překvapovat jeho láskou a přijímali tato jeho překvapení*. Maria je toho nejlepší učitelkou. Vždy věřila, že Bůh dává více, než jak se na první pohled zdá. Ať to bylo při Zvěstování, které vstoupilo do jejího vztahu s Josefem, její cesta za Alžbětou a vše, co ji tam potkalo, události v Betlémě, útěk do Egypta, a nakonec Golgota. Mariina důvěra v Boží moc (slova anděla Gabriela – Neboť u Boha není

nic nemožného – vzala vážně, vždyť se hned vydala za Alžbětou) je skutečným odevzdáním se ve víře. Nikdy neprosí, aby ji Pán něčeho uchránil, ale pokaždé zachovává svůj postoj *pokorné služebnice*. Proto jí Bůh může svěřovat veliké věci. Ptejme se, co brání naši opravdové odevzdanosti k Bohu? Odpověď naznačil papež v dalších slovech. Vzdálenost od Boha. Určitý odstup, který si možná i nevědomě udržujeme v životě. Někdy Bůh musí počkat, jindy se nám nezdá jeho slovo reálné pro život. Nebo se bojíme Bohu nabídnout všechno, i když víme, že nám to stonásobně nahradí. Víra křesťana, který žije vzdálen Boha, se vyčerpá, uvádá. Naopak blízkost Bohu proměňuje naši *chladnou vodu, těžkosti a hřích na nové víno přátelství s Ním*. Milujícímu vše napomáhá k dobrému.

Druhý mariánský motiv se váže ke zvláštnímu titulu Matky Boží – ***Maria, rozvazující uzly***. Papež ještě jako jezuitský kněz v Německu na studiích se setkal s tímto motivem v jistém kostele. Na obraze je znázorněn anděl, který podává Marii dlouhý pás, plný uzlů. Maria jej rozvazuje a pouští z rukou hladkou stuhu. Věřící před tímto obrazem prosí Kristovu Matku, aby rozvázala uzly, o které zadržávají jejich životy. Původ obrazu (17. století) se zakládá na vyslyšené prosbě k Marii o záchranu rozpadávajícího se manželství. Nešťastný manžel navštívil jistého jezuitu, se kterým se modlil za záchranu manželství. Krize manželství opravdu pominula. Vnuk onoho muže s vděčností nechal namalovat zmíněný obraz. Papež si velmi oblíbil tento mariánský motiv a obrázky si odvezl sebou do Buenos Aires, kde se záhy rozšířila úcta k *Marii, rozvazující uzly*. Už svatý Irenej napsal: „*Uzel, vzniklý neposlušností Evy, byl rozvázán poslušností Marie; co zauzlila panna Eva nevěrou, to rozuzlila Panna Maria vírou.*“ Tento mariánský motiv, který nám papež přiblížil, nás má povzbudit k důvěře k Panně Marii. Jí svěřujeme to, co se zadržává v našem životě. Uzly, které se „zašmodrchávají“ na naší pouti, ve vztazích, v životech našich drahých a blízkých. Ona s něžností Matky, jako už na svatbě v Káni, vyprosí u svého Syna milost a pomoc.

Akt zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie v neděli 13. října, nakolik jej s vírou přijmeme, se může stát pro nás okamžikem, ve kterém nám zazní Ježíšova slova: „Hle, tvá Matka.“ I slova Marie: „Udělejte všechno, co vám řekne.“

Aleš Ligočský

VŠEOBECNÝ ÚMYSL CHARITY

Aby všichni, kdo pomáhají bližním, poznali a zakusili, že v úkonu darování sami nejmíce dostáváme.

KONKRÉTNÍ ÚMYSLY

- ❖ Za Boží pomoc ve vážných zdravotních problémech syna a nalezení východiska
- ❖ Za pracovníky Charity, aby při práci čerpali sílu ze spojení s Kristem, kterému ve svých bližních slouží
- ❖ Za ty, kdo jsou odkázáni na pomoc druhých, aby dovedli přijmout svoji situaci bez zatrpklosti a výčitek
- ❖ Za Boží vedení a lásku pro mladou ženu při jejím rozhodování
- ❖ Za ženu, která hledá únik ze své beznaděje a samoty v alkoholu.
- ❖ Za muže, který hledá správnou cestu k Bohu

ZMĚNA VEDENÍ CHARITY BOHUMÍN

Chtěli bychom touto formou poděkovat paní ředitelce Monice Vavrečkové, která dne 12.5.2013 rezignovala na svou funkci ředitele za její obětavou práci pro Charitu Bohumín. Děkujeme za její vedení a obrovskou profesionalitu, kterou vkládala do své práce. Dne 1.9.2013 bude jmenován nový ředitel Charity Bohumín paní Zdeňka Knížková Brňáková. Přejeme Charitě Bohumín Boží požehnání pod novým vedením.

TRADIČNÍ CYRILOMETODĚJSKÁ POUŤ

V průběhu měsíce června se kolektiv Charity Bohumín dohodl, že se zúčastní tradiční Cyrilometodějské pouti na Radhošti. Akci jsme naplánovali na 5.červenec 2013 v den svátku sv. Cyrila a Metoděje.

Pro velký zájem kolektivu (zaměstnanců) a jejich rodinných příslušníků jsme zorganizovali odvoz několika auty. V dohodnutý den, v ranních hodinách jsme vyrazili z Bohumína. Naším cílem byla více než sto let stará kaple na Radhošti, zasvěcená slovanským věrozvěstům ze Soluně Cyrilu a Metodějovi, kdy od jejich příchodu na Moravu uplynulo letos 1150 let.

Asi po půldruhé hodině přijíždíme na Pustevny, kde naše cesta auty končí, dál pokračujeme pohodovou chůzí po hřebenovce na Radhošť. Není důvod spěchat, bohoslužbu v 11 hodin stihneme s časovou rezervou.

Tuto pohodovou cestu nám nezkazilo ani nepříznivé počasí. Možná proto, že mlha byla všude kolem nás a cestu před námi bylo vidět sotva na pár metrů, nám cesta rychle uběhla. Nekochali jsme se „panoramaty“, protože žádná nebyla vidět, ale o to větší pohoda panovala mezi námi. Myslím, že ani pro ostatní zúčastněné nepříznivé počasí nebyl problém, vždyť i letos na tuto pouť vyrazilo nespočet lidí všech generací, jednotlivci, rodiny s dětmi či skupiny přátel apod.

Po dvou krátkých přestávkách přicházíme k našemu cíli, kapli na Radhošti, která zde stojí od roku 1898. Jedná se o velmi originální stavbu, která svou architekturou jistě uchvátí nejednoho poutníka. Po bohoslužbě opouštíme kapli a vracíme se zpět na Pustevny. Po malém občerstvení procházíme Pustevny, prohlížíme si stavby architekta Jurkoviče, které rovněž patří mezi skvosty místní i celé české architektury.

V této chvíli jsme počítali s tím, že naše akce pomalu končí. Odjíždíme do Prostřední Bečvy na oběd. V místním vyhlášeném zájezdním hostinci Na Zavadilce jsme přemýšleli, jak zakončíme náš výlet. Během oběda se počasí našťastí umoudřilo, začalo nádherně svítit sluníčko, a proto jsme se rozhodli navštívit město Rožnov pod Radhoštěm. Myslím, že nápad to byl velmi dobrý. Podívali jsme se do místního skanzenu, kde probíhaly Rožnovské slavnosti a pak jsme si prošli město. Procházku měs-

tem jsme ukončili na malebném náměstí v útulné cukrárně. Po občerstvení jsme si na památku udělali společné foto pod pověstnými Rožnovskými hodinami.

Touto krásnou tečkou naše akce končí. Myslím, že se jednalo o povedený a hezky prožitý den. Nejen, že jsme toho hodně viděli a zažili, ale společná akce mimo pracovní prostředí prospěje jistě každému kolektivu. Věřím, že příští akce bude ještě povedenější.

Miroslav Murgaš, správce CHB

PRÁZDNINOVÝ VÝLET ...

Jako každý rok jsou prázdniny i pro Charitní dům pokojného stáří dobrou výletů. I letos jsme pro naše babičky naplánovali výlet, tentokrát

do Lázní Klimkovice. Návrhy letos dávali sami zaměstnanci a pak se společně s uživatelkami rozhodovalo, kde by se všem nejvíce líbilo.

Odvoz všech účastníků byl zajištěn dvěma charitními auty a jedním soukromým. Moc nás, pracovníky charitního domu potěšilo, že se k nám připojila také dcera jedné z našich uživatelek. Je určitě přínosem, když se společných akcí zúčastní také rodinní příslušníci – je to záruka důvěry k nám a také možnost povyprávět si o věcech a případně námětech ke zlepšení naší služby, na které při běžném provozu někdy nezbyvá čas.

Úterý 16.7.2013 bylo jako vymalované a jestli si vzpomínáte, také velmi horké. Byl to ideální čas pro procházku a lázně Klimkovice byly ideálním místem, kde se horký den dal strávit. Lázně jsou vybudovány na kopci Hýlov, takže tam stále pofukuje, což bylo pro nás v letním dni ideální.

Žádná naše akce se nemůže obejít bez příjemného posezení u dobrého jídla. Takže jsme se zastavili v cukrárničce na kolonádě a dali si kávu – alžírskou, irskou ... jakou kdo chtěl a moc dobré zákusky. Nádherný postřeh od paní F.: „nechápu, proč ty moje vnučky pořád jezdí do světa, když je u nás tak hezky“. A naše chuťové buňky dostaly zabrat také v místní restauraci Karolína, kde jsme měli objednaný oběd i s moučnickem. Pro některé z nás to však bylo málo, takže nakonec přišla ještě zmrzlina. Vše je

pochtivě zdokumentováno na fotografiích, ale ty zveřejňovat nebude-
me, abychom laskavému čtenáři „nenaháněli chutě“.

Letos máme v plánu ještě jeden výlet s babičkami, a to v září. Zatím
ale není domluven ani termín ani místo, ale určitě budeme opět infor-
movat.

Zdeňka Kniezková Brňáková

OBČANSKÁ PORADNA OČIMA PRAKTIKANTKY

V červnu 2013 jsem dostala možnost nastoupit v rámci svého studia
jako praktikantka do Občanské poradny Charity Bohumín.

Při mé práci pro mě bylo nejvíce zajímavé naslouchat mnohým příběh-
ům, které se v životě „odehrávají“. Je zvláštní, čím všim si člověk
občas musí projít a myslet si, že všechno hrdě zvládne a nebude po-
třebovat nikdy cizí pomoc, je velký omyl.

Jsem ráda, že existuje forma pomoci pro lidi, kteří nemohou vyřešit
svou situaci sami. Sociální pracovníci v Občanské poradně sehrávají
velkou roli a pomáhají lidem vykouzlit úsměv na tváři. Řešení insol-
vence, rozvodů, převedení majetku je pro ně běžná věc.

Právě v souvislosti s rozvody mě napadá příběh muže, který má dítě
se svou přítelkyní. Přítelkyně se od něj odstěhovala a dítě si vzala
s sebou. Muže tak netrápí to, že se žena odstěhovala, ale že mu takto
zkomplikovala přístup k milovanému dítěti. Muž má vůli, sílu, a chuť
tento problém řešit a tak se obrací právě na poradnu, kde doufá
v pomoc a vyřešení svého problému. Líbí se mi jeho cílevědomost,
optimismus a naděje, že vše dobře dopadne.

V životě je to to samé, neměli bychom se problémům vzdávat a čekat
na to, jak naše situace dopadne. Měli bychom svým problémům umět
čelit, postavit se na vlastní nohy a bojovat. Jsem ráda, že mě do této
organizace Bůh zavedl, protože jsem si uvědomila, jak je síla postavit
se vlastním problémům a také víra ve šťastný konec důležitá.

studentka Ostravské university Marie Mičková

STÁŽ PRACOVNÍKŮ NOCLEHÁRNÝ

Povinností každého zaměstnavatele v sociálních službách je umožnit zaměstnancům další vzdělávání v oboru. Musí také myslet na to, aby zaměstnanci „nevyhořeli“ a návštěva jiného zařízení bývá tím správným krokem, jak načerpat novou energii, nové nápady, nové pohledy na vlastní práci.

Pracovníci noclehárny tedy proto letos navštívili Azylový dům pro muže v Havířově, který je zvláštní tím, že poskytuje pomoc lidem závislým na alkoholu a jiných návykových drogách. Muži zde mohou bydlet až 1,5 roku a procházejí třemi etapami své proměny. Pracují na sobě v rámci pracovní terapie, psychoterapie. Starají se o chod zařízení, mají vlastní malou farmu ... Pak mají možnost, pokud obstojí, jít bydlet v rámci města Havířova do tzv „sociálního bytu“, kde se učí samostatně žít a hospodařit pod vedením sociálních pracovníků. Když obstojí i v této etapě, mohou v bytě zůstat a začít žít „normální“ život a za svou minulost udělat „tlustou čáru“. Tento projekt se nám moc líbí, a proto jsme při řešení problémů jednoho našeho klienta, služeb tohoto zařízení v loňském roce využili.

Takže pro nás bylo dvakrát zajímavé, do tohoto zařízení se podívat. Opět jsme mohli vidět našeho bývalého klienta (příběh pana P. jsme vám vyprávěli v Roušce č.: 5/2012) skoro po roce vlastní práce na sobě. Bylo úžasné pozorovat změnu v jeho chování – z tichého člověka, který skoro nepromluvil, se stal vsřícný, klidný a příjemný muž, který vyprávěl o svém životě v zařízení. O jeho životních změnách, o jeho myšlenkách, o postoji k Bohu i o svém boji se závislostí na kouření. Před rokem by nás vůbec nenapadlo, že pan P. vezme nabídnutou šanci tak vážně. Má naplánováno, že využije možnosti bydlet v bytě s dohledem sociálního pracovníka a pak zůstat natrvalo v Havířově. „Jen nevím, co s prací. Rád bych se vrátil ke své původní profesi, kterou umím a která mě baví. Jsem mechanik kolejových vozidel. Nevím, jestli takovou práci najdu.“

Je na sebe hodně přísný a myšlenky, kterými se zabývá a změny, které dále ve svém životě plánuje, nám braly dech. Je úžasné pozorovat, jak se člověk může pomalu měnit z „bahna“ k obrazu Božímu.

Tým pracovníků Noclehárny sv. Martina